

разположение се счита за възнаграждение в натура за изпълнението от ползващите се лица на техните уставни задължения или трудови договори, не е от значение в това отношение.

2. Член 6, параграф 2, първа алинея, буква а) и член 13, Б, буква б) от Шеста директива 77/388, изменена с Директива 95/7, трябва да се тълкуват в смисъл, че в случаи като разглежданите в главните производства обстоятелството, че пълното или частично предоставяне на разположение на имот, който изцяло е част от стопанските активи, на управители, членове на управителния съвет или съдружници на същото, независимо дали има пряка връзка с извършването на стопанската дейност на предприятието, не е относимо за целите на определянето дали това предоставяне на разположение спада към приложното поле на освобождаването, предвидено във втората от споменатите разпоредби.

(¹) ОВ С 211, 16.7.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 18 юли 2013 г. — Европейска комисия/Кралство Дания

(Дело С-261/11) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Свобода на установяване — Член 49 ДФЕС — Член 31 от Споразумението за ЕИП — Ограничения — Данъчно законодателство — Прехвърляне на активи в друга държава членка — Незабавно данъчно облагане на нерезализираните капиталови печалби)

(2013/С 260/07)

Език на производството: датски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и N. Fenger)

Ответник: Кралство Дания (представители: С. Vang и V. Pasternak Jørgensen)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: К. Petersen и М. Т. Henze), Кралство Испания (представител: А. Rubio González), Кралство Нидерландия (представители: С. Schillemans и С. Wissels както и М. J. Langer), Португалска република (представител: L. Inez Fernandes), Република Финландия (представител: М. Pere), Кралство Швеция (представители: А. Falk и U. Persson)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 49 ДФЕС и на член 31 ЕИП — Данъчни разпоредби, които предвиждат незабавно данъчно облагане на изхода за дружества, които прехвърлят активите си в друга държава членка, но не предвиждат такова данъчно облагане върху прехвърлянето на активи в рамките на националната територия.

Диспозитив

1. Като е приело и е оставило в сила член 8, параграф 4 от Закона за данъчното облагане на акционерните дружества (lovbekendtgørelse nr. 1376 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.) от 7 декември 2010 г. относно незабавното данъчно облагане на приходите на акционерните дружества, и следователно данъчен режим, който предвижда незабавно данъчно облагане на нерезализираните капиталови печалби, свързани с прехвърляне от установено в Дания дружество на активи в друга държава членка на Европейския съюз или в трета държава — страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г., Кралство Дания не е изпълнило задълженията си съгласно член 49 ДФЕС и член 31 от това споразумение.
2. Осъжда Кралство Дания да заплати съдебните разноски.
3. Федерална република Германия, Кралство Испания, Кралство Нидерландия, Португалската република, Република Финландия и Кралство Швеция понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 238, 13.8.2011 г.

Решение на Съда (пети състав) от 18 юли 2013 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело С-313/11) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Регламент (ЕО) № 1829/2003 — Хранене на животни — Генетично модифицирани фуражи — Производство, пускане на пазара или използване — Национална забрана, която все още не е влязла в сила)

(2013/С 260/08)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Bianchi и А. Szymtowska)

Ответник: Република Полша (представител: М. Szpunar)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 16, параграф 5 и на членове 19, 20 и 34 от Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 година относно генетично модифицираните храни и фуражи (ОВ L 268, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 41, стр. 3) — Национална законодателна уредба, с която се забранява всякакво производство, пускане на пазара или използване на генетично модифицирани фуражи